

forskjellige Udredningsdistrikter, kun at det skal staae Distriktet frit for selv og uden Afbenyttelse af Amtets Lægder at overtage og holde disse 13 Heste.

Møtlyberne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ifølge § 3 i Loven af 16de Marts 1851 angaaende Udredning af Distriktsheste samt om Foderheste til Brug for Hæren, skal hvert Amt udgjøre et Udredningsdistrikt for sig, dog at, hvor der i et Amt er flere Amtstuedistrikter med særlige Amtsraad, hvert Amtstuedistrikt betragtes som et særligt Udredningsdistrikt. Ved denne Regels Gjennemførelse er imidlertid — vel nærmest som en Følge af den Maade, hvorpaa Loven saaledes fremhæver Amtstueinddelingen, hvor den dog kjendeligen har havt Amtsradsinddelingen for Die — overseet at Roeskilde Amtstuedistrikt, der danner Udredningsdistriktet Nr. 1 b, ikke falder sammen med Roeskilde Amtsraadsdistrikt og Amtsgrændsen, idet Horns Herred vel hører under Roeskilde Amtstue, men derimod under Frederiksborg Amt og sammes Amtsraad. Som Følge heraf er Horns Herreds Hartorn ved Affattelsen af den Lovens § 3 vedføjede Fortegnelse over det Antal Heste, der skal udredes af hvert Udredningsdistrikt, medregnet til Udredningsdistriktet Nr. 1 b, istedetfor at dette Hartorn burde have været medtaget ved Beregningen af 2det Distrikts, Frederiksborg Amts Udredningsbyrde, hvorimod Frederiksborg Amt er vedblevet (med Udskuffelse af Roeskilde Udredningsdistrikt) at nyde Bidrag af hiint under samme hørende Hartorn til Hesteholdet; altsaa er til Forurettelse for Roeskilde Distrikt dets Antal Heste blevet 13 for stort, og Antallet for Frederiksborg Amts Udredningsdistrikt 13 Heste for lidet. Efter det Forhold, der iøvrigt er lagt til Grund for Fordelingen paa Landets Hartorn, 1 Hest for hver 218 $\frac{1}{2}$ Lønde, er Udredningen af Horns Herreds Hartorn nemlig ansat til 13 Heste. I Medfør heraf burde Roeskilde og Frederiksborg Udredningsdistrikter paa bemeldte Fortegnelse have været opførte med respective 57 istedetfor 70 og 75 istedetfor 62 Heste.

Efterat der fra det overbebyrdede Distrikts Side i sidstafvigte Foraar var indløbet Besværing over dette Misforhold, maatte Ministeriet erkjende, at Distriktet havde et velgrundet Krav paa snarest at see denne Ulighed i Udredningsbyrden udsævnet, og, da de til den Ende indledede Forhandlinger mellem begge nærmest paagjældende Amtsraad ikke have ledet til nogen mindelig Overenskomst, staaer der kun tilbage ved Lov at søge Sagen ordnet paa en billig og retfærdig Maade og derhos iøvrigt med mindst muligt Besvær for de vedkommende Distrikter.

I saa Henseende frembyder Sagen for Frederiksborg Udredningsdistrikts Vedkommende mindre Bæmskelighed, eftersom en Omordning af Lægdsinddelingen her vil kunne undgaaes, naar det uden videre Indskrænkning overlades Distriktet, som saadant, at overtage det forøgede Hestetotal uden Afbenyttelse af Lægdsinddelingen, hvorpaa der fra Amtets Side er andraget. At Hestene ville være at levere Distriktet af Krigsbestyrelsen uden Bederlag samt iøvrigt under Jagttægelse af de ved den i Marts 1851 stedfundne almindelige Fordeling af Distriktshestene fulgte Regler, (sfr. Loven af 16de Marts 1851 § 6, og at Afleveringen saaledes navnlig maa see gjennem en i Overensstemmelse med samme Lovs § 5 organiseret Mynstrings-Commission, er anset for en Selvefølge.

Hvad derimod Roeskilde Udredningsdistrikt angaaer, vil en Omordning af dets Lægdsinddeling blive nødvendig. Hertil komme de Bæmskeligheder, det har at give Forskrifter, der paa eengang kunne betrygge baade Distriktet og Statskassen, deels med Hensyn til Udvalget af de Heste, der blive at tilbagelevere til Militæretaten, og deels med Hensyn til Bestemmelsen af den Skadesløsholdelse, hvorpaa Distriktet, ved uden egen Skyld at have været paaført Udredningen af det uforholdsmæssige Hestehold, har Krav, og hvilkken Skadesløsholdelse man ikke retfærdigen vil kunne paalægge Frederiksborg Amt at udrede.

Imellem de flere Udveie, der i begge Henseender kunde synes at frembyde sig, har Ministeriet troet at burde med Hensyn til Tilbageleveringen af det for store Antal